

МАЙМУНСКИЯТ ДВОРЕЦ

Превод от италиански: Иван Тонкин, 1999

chitanka.info

Живял на света крал, който имал двама сина: Джовани и Антонио. Никой не знаел, кой от тях се родил първи. В царския двор едни мислели едно, други — друго, и кралят не можел да реши, кого да направи свой наследник.

— Вижте какво — казал той накрая на синовете си. — За да стане всичко по справедлив начин, тръгнете по света, за да си търсите съпруги. Която от двете ми направи по-хубав подарък, нейният съпруг ще наследи короната.

Братята се метнали на конете си и ги пришпорили в различни посоки.

След два дни път Джовани стигнал до голям град. Там той срещнал дъщерята на един маркиз и ѝ разказал за бащиното наставление. Тя приготвила за краля запечатана кутийка и те се сгодили. Кралят не отварял кутийката, тъй като очаквал подаръка от жената на Антонио.

А в това време Антонио препускал все по-надалеч и по-надалеч и не виждал по пътя си никакъв град. Така стигнал до непроходима гъста гора, която нямала край и младежът трябвало да си проправя път с меча си. Изведнъж пред него се открила поляна, а на поляната — мраморен дворец с кристални прозорци.

Антонио почукал на вратата. И кой му отворил?

Една маймуна! И при това облечена в ливрея! Тя се поклонила на Антонио и му направила знак с ръка да влезе. Други две маймуни помогнали на Антонио да слезе от коня, хванали коня за юздата и го отвели в конюшната.

Антонио влязъл в двореца и се изкачил по мраморно стълбище, постлано с килими. Покрай перилата на стълбището седели маймуни и мълчаливо му се покланяли. Антонио влязъл в една зала, в която имало маса за игра на карти. Една маймуна го поканила да седне, други маймуни насядали около него и Антонио започнал да играе на карти с тях. След известно време с жестове го запитали дали иска да яде и го повели към трапезната зала. На сложената маса, около която били насядали пременени маймуни, с шапки с пера, прислужвали маймуни с бели престилки. След вечерята маймуните с факли съпроводили принца до спалнята му и го оставили сам.

Антонио бил много учуден и дори се изплашил. Но умората си казвала своето и скоро той заспал дълбоко.

Но посред нощ го събудил някакъв глас:

— Антонио!

— Кой ме вика?

— Антонио, какво още търсиш по света?

— Търся си жена, която ще направи на моя баща подарък по хубав от подаръка на жената на моя брат Джовани. Тогава аз ще наследя трона.

— Ожени се за мен, Антонио — казал гласът, — и ще имаш по хубав подарък и трона.

— Добре, ще се ожена за теб — прошепнал Антонио.

— Добре — казал гласът, — утре изпрати писмо на баща си.

На сутринта Антонио написал на баща си, че е жив и здрав и че скоро ще се върне с булка. Дал писмото на една маймуна, която скачайки от дърво на дърво, стигнала до кралския дворец. Кралят, макар и изненадан от необичайния пратеник, бил много доволен от добрите новини.

Всяка нощ неизвестният глас питал Антонио дали не е променил решението си и го молел да пише на баща си. Така всеки ден към краля тръгвала маймуна с писмо. Това продължило един месец и градът на краля се напълнил с маймуни, те били навсякъде — по дървета, по покриви, по паметници. Обущарите забивали гвоздеи в подметките с маймуна на рамото, лекарите правели операциите, а маймуни им носели инструментите и конците, за да зашиват оперираните, дамите се разхождали, а на чадърите им седяла маймуна. Кралят се видял в чудо и не знаел какво да прави!

Минал един месец и гласът казал на Антонио:

— Утре ще отидем при краля и ще се оженим.

На сутринта Антонио излязъл от двореца, а пред вратата го очаквала разкошна карета. Отпред, на мястото на кочияша, стояла маймуна, а други две маймуни в ливреи — отзад. Вътре в каретата, на кадифени възглавници, цялата в скъпоценности и в пищна премяна от щраусови пера, седяла маймуна.

Антонио седнал до нея и каретата потеглила.

Пристигнали те в кралската столица. Хората тичали след странната карета, а след като видели кой е в нея, те съвсем се смаяли: що за чудо, принц Антонио ще се жени за маймуна! Народът не свалил очи от краля, а той очаквал сина си на стъпалата на дворецовото

стълбище. Всички искали да видят изражението на краля, когато види невестата.

Но кралят ненапразно бил крал: дори и окото му не трепнало, като че ли да се ожениш за маймуна е съвсем обикновено нещо, и само казал:

— След като е избрал нея, за нея ще се ожени. Кралската дума на две не става. — И поел от маймуната запечатана кутийка с подарък. Решил да отвори двете кутийки на другия ден. Маймуната била придружена до спалнята си, където пожелала да остане сама.

На другия ден Антонио отишъл да вземе булката си. Влязъл в спалнята и онемял от почуда: маймуната се била превърнала в белокожа красавица, висока и стройна — да ѝ се ненагледаш. Антонио си разтъркал очите и все още не можел да повярва на чудото, а девойката казала:

— Да, аз съм твоята невеста!

И те се хвърлили в прегръдките си.

А в това време пред двореца се събрала голяма тълпа, за да гледа женитбата на принц Антонио за маймуна. Но когато го видели да излиза с такава голяма красавица, всички останали смаяни и със зяпнали от учудване уста. По пътя имало шпалир от маймуни. Но когато кралската двойка минавала край тях, всяка маймуна се завъртала и след завъртването всяка от тях се превръщала коя в дама с накити и шлейф, коя — в кавалер с шапка с перо и шпага, коя — в монах, коя — в селянин, коя — в паж. И всички тръгвали след годениците, които отивали да сключат брак.

След сватбата кралят отворил кутийките с подаръците. В кутийката на жената на Джовани имало жива птичка, било чудно как тя могла да стои толкова дълго затворена. Птичката държала в човката си орехче, а от орехчето се подавало златно перце.

Когато кралят отворил кутийката на жената на Антонио, оттам също излязла жива птичка. В човката си тя държала живо гущерче и не се знаело как то могло да стои в кутийката. Гущерчето държало в уста орехче и никой не можел да каже как то е попаднало там! А в орехчето имало сто лакътя бродиран тюл!

Кралят вече се канел да обяви Антонио за свой наследник и лицето на Джовани, който стоял до него, било помръкнало, като в този момент жената на Антонио казала:

— Антонио няма нужда от бащиното си кралство. Аз ще му дам като зестра моето кралство, защото като се ожени за мен, той избави всички ни от магията, която ни беше превърнала в маймуни!

И целият маймунски народ — сега станали отново човешки същества — радостно приветствали своя крал Антонио. Джовани наследил бащиното си кралство и всички заживели в мир и съгласие.

Тъй си заживяха те в разкош, в наслади, а на мене никой нищо не ми даде.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.